

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 2064	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering Fortrolig
Kommer fra ..arkiv Sulitjelma Bergverk A/S	Ekstern rapport nr "542110002"	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Geofysisk undersøkelse Anna gruve - Såkivann, Diamanten skjerp - Balvann. EM. SP. Måling.				
Forfatter SAKSHAUG G F., NGU		Dato 1966	Bedrift Sulitjelma Gruber A/S	
Kommune	Fylke	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad	1: 250 000 kartblad
Fagområde	Dokument type	Forekomster		
Råstofftype	Emneord			
Sammendrag Det ble sommeren 1966 utført EM- og SP -målinger i området Anna Såkivann, og Diamanten Balvann. Hovedvekta ble lagt på å skille ut de bedre lederne fra de tallrike svake lederne i området. EM-målingene har gitt svake anomalier over utgående malmhorisonter. Sterkt ledende område N for Diamanten (mulig grafitt). SP indikerer dype ledere, men svært usikre. Måling.				

Oppdrag:
A/S SULITJELMA GRUBER

NGU Rapport nr. 705

Geofysisk undersøkelse
ANNA GR. - SAAKIVANN
DIAMANTEN SKJERP - BALVANN

13. juni - 7. august 1966

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE

Oppdrag:

A/S Sulitjelma Gruber

NGU Rapport nr. 705

Geofysisk undersøkelse

ANNA GR. - SAAKIVANN

DIAMANTEN SKJERP - BALVANN

13. juni - 7. august 1966

Leder : G.F. Sakshaug

Assistenten: Ragnar Opdahl

Einar Dalsegg

Norges geologiske undersøkelse

Geofysisk avdeling

Trondheim

<u>INNHold:</u>	<u>SIDE:</u>
OPPGAVE	3
MÅLEMETODER	3
ARBEIDSORDNING, ARBEIDETS GANG	3
ANVENDT STIKNINGSNETT	4
UTFØRTE MÅLINGER	4
DE VEDLAGTE KARTSKISSER, FASTMERKER ETC.	5
RESULTATER	
Anna gr. - Saakivann	EM-målinger
	SP-målinger
Diamanten skj. - Balvann	EM-målinger
	SP-målinger
SLUTTBEMERKNINGER	

Bilag:

- Tabell II : Nedsatte fastmerker Anna Gr. - Saakivann
- Tabell III: Nedsatte fastmerker Diamanten skj. - Balvann
- Pl. 03 : Undersøkt område Anna Gr. - Saakivann påført
indikerte ledende soner (EM) ved vanlige tegn M 1:5000
- Pl. 04 : Anna Gr. - Saakivannområdet påført fremkomne
SP-anomalier ved vanlige tegn M 1:5000
- Pl. 05, 06: Undersøkt område Diamanten skj. - Balvann,
påført indikerte ledende soner (EM) ved vanlige
tegn, samt antatte dypanomalier ved SP-
målingene. M 1:5000

OPPGAVE

Det ble vår oppgave ved årets undersøkelser å foreta målinger i området Anna Gr. - Saakivann der kabellinje og endel målelinjer var stukket året før.

Videre skulle man fortsette fjorårets målinger over Midtsynklinalens østlige utgåender videre sydover til Balvann. Man skulle herunder, som også under det meste av fjorårets undersøkelser, legge hovedvekten på registrering av eventuelle bedre ledende partier i synklinalen, idet det ble funnet å være av underordnet betydning å følge opp de ofte tallrike ledende soner i synklinalens utgåender.

MÅLEMETODER

EM.

De to undersøkte områder ble målt ved denne metode, idet undergrunnen på vanlig måte ble tilført 500 per. strøm gjennom lang, rettlinjert kabel jordet i begge ender.

SP.

I området Anna Gr. - Saakivann er målingene foretatt på vanlig måte der søkeelektroden går $12\frac{1}{2}$ m (25 m) skrittvis ut fra den faststående elektrode, som igjen flyttes 50 m hver gang. Det er foretatt sammenbindingsmålinger på tvers av målelinjene slik at potensialforløpet langs alle målelinjer refereres til ett og samme valgte nullpunkt.

I området Diamanten - Balvann er det kun målt profiler i 200 m innbyrdes avstand og bare kortere lengder på disse. Kjedefpunktavstand er 50 m.

ARBEIDSORDNING, ARBEIDETS GANG

Undersøkelsen ble utført i tiden 13/6 - 7/8 1966.

NGU stilte 1 geofysiker og 2 assistenter til rådighet for undersøkelsen. Det ble for det meste arbeidet med et hjelpemannskap på 9 mann. Dette ble fordelt med 3 mann på 1 stikkellag og 1 målelag (EM) samt 2 (1) mann på SP-målingen. Observasjoner i marken ble foretatt av assistentene. Til beregnings- og tegnearbeider 1 mann. Denne mann og SP-målelaget dannet et stikkellag, når dette var nødvendig. Størsteparten av tiden hadde man også 1 mann til motorpass.

Værforholdene var stort sett gunstige under målingene. Den tildels tette løvskog i en stor del av området sinket arbeidet endel.

ANVENDT STIKNINGSNETT

Som tidligere nevnt var det året før foretatt stikning i området Anna Gr. - Saakivann (PL. 03). Basislinjen, benyttet som kabellinje (Anl.IA), ligger 600 m øst for basis OV og parallell denne. Kabellinjen er benyttet 600 Ø og er stukket mellom koordinatene 800 S og 5500 S. Det er videre stukket målelinjer vinkelrett basis vestover, mellom 4200 S og 1400 S i lengder inn til 1000 m og med innbyrdes avstand 100 m. På østsiden av kabel, med 200 m innbyrdes avstand, er stukket målelinjer i 400 m lengder mellom 3200 S og 1400 S.

I området Diamanten - Balvann ble basislinje OV fortsatt sydover i samme retning fra 8000 S - 14000 S (den siste km med siktetrommel). Med 200 m innbyrdes avstand er stukket målelinjer i 1500 m og 2000 m lengder mellom 7600 S og 13200 S. Kortere mellomliggende målelinjer er stukket i hele feltets lengde.

UTFØRTE MÅLINGER

EM. PL. 03.

Kabel, ANL. IA, er utlagt langs 600 Ø og jordet i nord i myr på 800 S - 600 Ø og i syd ca. 6200 S - S 25 Ø. På vest- og østsiden av kabel er målt linjer som vist på kartskissen.

SP. PL. 04.

Som det vil fremgå av kartskissen strekker SP-målingene seg over området 4200 S - 1400 S, OØ - 1000 Ø (900 Ø sydligst). Sammenbindingslinjer på tvers av profilene er målt østligst og vestligst samt på 600 Ø.

EM. PL. 05, 06.

Kabel, Anl.II, er utlagt langs OV og jordet i Saaki skjerp (ca. 5600 S - 325 V) og syd i myr ca. 14000 S - 100 V. Kabellinjen er ca. 8,4 km lang

Målelinjens utstrekning vil fremgå av kartskissen.

Som det vil bemerkes er det målt 1000 m overlapping inn på fjorårets område, da nordre elektrode lå i gunstigere avstand fra dypindikasjonen i dette område.

De Nord-sydgående målelinjer på 600 V og 800 V er målt gjennom endel av feltet.

SP. PL. 05, 06.

Målingene er foretatt mellom 4200 S og 13200 S, hovedsaklig over synklinalens utgåender. På profilene er målingene ført så langt til hver side at det synes å være oppnådd så sterilt område at man for hvert profil kunne velge et noenlunde riktig nullpunkt for opptegning av potensialforløpet.

DE VEDLAGTE KARTSKISSER, FASTMERKER ETC.

Som bilag til denne rapport følger 4 kartskisser, PL. 03 - 06 i målestokk 1:5000.

PL. 03 viser undersøkelsesområdet Anna Gr. - Saakivann, anvendt kabelanlegg IA og de EM-påviste ledende soner anvist ved vanlige tegn. De ledende områder er antydnet ved skraffur. Ved usikkerhet i bestemmelsen av øvre kant i disse områder er indikasjonstegnene utelatt. Der sonene skjærer målelinjen er påført tall som i meter angir dypene til sonenes øvre kanter etter skala: mgr. 0-3 m, gr. 3-15 m og grd. 15-50 m. Betegnelsen (us) betyr usikker posisjons- eller dybdeangivelse. Indikasjonsbildet sydover fra Anna Gr. er avtegnet etter fjorårets rapport. Nord for Anna Gr. er sonene tegnet inn som de synes å gå, ut fra den relativt store avstand mellom målelinjene.

I PL. 04 er inntegnet observerte SP-anomalier i samme område. Tegnene "'''''' meget svake anomali, har styrke mellom 50-150 millivolt, svak anomali 150-300 m V og ----- sterk anomali 300-500 m V. Usikre data på dypereliggende anomalier er anvist ved tegnet (200), der tallet angir omtrentlig dyp i m til lederens øvre kanter.

PL. 05, 06 viser undersøkelsesområdet Diamanten- Balvann, anvendt kabelanlegg II og de EM-påviste ledende soner og ledende områder som er anvist ved vanlige tegn og skraffur. Reservasjoner som ovenfor nevnt. Tallene ved sonene betegner som vanlig deres omtrentelige dyp i m.

Antatte dypanomalier ved SP-målinger er antydnet ved tegnene (150) (dyp ca. 150 m). Det er ikke tegnet egen kartskisse for SP-målingene da man av ovennevnte grunner ikke fant det nødvendig. De grunne anomalier i skjenskelens utgåender er tilgjengelig om det skulle være nødvendig.

I kartskissene er topografiske data som bekker, elver, vann etc. innmålert under målingene og tegnet inn. Utenfor de målte områder er posisjon av elver og vann tatt ut av topografiske karter (1:50 000). De er derfor tegnet i tynn strek.

Det er i egnete punkter i de undersøkte områder nedsatt solide trepåler med innskårne koordinater. Fastmerker er inntegnet i kartskissene og sammenstillet i tabell, heftet bak i rapporten.

RESULTATER

Anna Gr. - Saakivann, EM - målinger.

Gjennom hele dette området har målingene gitt indikasjoner på relativt gruntliggende ledende soner av vekslende lengde og ledningsevne (PL. 03). Sonene synes ikke på noe punkt å ligge helt grunt, deres dyp varierer således mellom 5 m og 30-40 m. I området 2400S - 2700S, ca. 100Ø - 150Ø gir målingene indikasjon på en sterkt ledende sone som i sine midtre partier synes å ligge på dyp 60-80 m. En anvist svak strømkonsentrasjon på ca. 100 m dyp ved OV - 2425S (fremkommet ved linjemålingen på OV) kan tilhøre sonens grenselinje mot nord i dens utstrekning mot dypet.

De meget sterke anomalier ved Anna Gr. fortsetter i store trekk nordover som vist i kartskissen. Den østlige sone går gjennom stollen i Anna N.

Over mesteparten av området synes målingene å tyde på også dypereliggende strømkonsentrasjoner. Den tilhørende ledende plates øvre kanter ligger på dyp omkring 250-300 m i posisjon OV eller noe vestenfor. Anomaliene kommer kanskje tydeligst frem i lederens midtre partier, hvorfor det kun her er anvist posisjon og dyp. Av forskjellige grunner må meddelelsen om denne dypsone tas med noe forbehold. De relativt grunne soner i området, mange delvis sterkt ledende, de meget sterke effekter som også i dette anlegg oppstår i Midtsynklinalen, gjør det meget vanskelig å ta ut sikre data for den antatte dypleder. Dette gjelder ikke bare posisjon

og dyp, men også styrken av indikasjonene. Målingene er f.eks. ikke uforenlig med at dypsonen kan være meget sterkt ledende. Målingene gir ingen holdepunkter for utstrekning av lederen mot dypet.

SP - målinger.

Målingene gir anomalier på relativt grunne soner av forskjellig utstrekning gjennom hele området (PL. 04). De er overveiende meget svak til svakt ledende. Kun enkelte av sonene kan korrespondere med EM-anviste soner. I likhet med målingene ifjor over Midtskjenkelen, opptrer også i området Anna Gr. - Saakivann SP-anomalier uten korrespondanse i EM-anomalier, uten at man på det nåværende tidspunkt kan ha sikker formening om årsaken. Dette gjelder også antagelsen om de noe usikre anomalier på en dypereliggende leder som er anvist i kartskissen ved spesielle tegn. Lederen synes å være svakt ledende fra 1400S - 2400S. Dypene anslåes til ca. 250 m. Sydover fra 2400S er anomaliene å regne for meget svake og dypene er her mer uregelmessige. På 3400S og 3500S synes dypene å være noe større og anomalien igjen svakt ledende, men synes å opphøre her. På de 4 sydligste profiler opptrer igjen meget svake og svake anomalier og her på dyp av 175 m-225 m. Muligens er meget svake anomalier også tilstede på profilene 3600S - 3800S, 125Ø - 225Ø i dyp 100-150 m.

Diamanten - Balvann, EM - målinger.

Resultatet av årets målinger i dette område vil fremgå av (PL. 05,06).

Sammneligner man resultatene av årets og fjorårets målinger vil man bemerke iøynefallende likheter og forskjeller. I begge områder viser det seg at synklinalen har flere, mer eller mindre parallelle, ledende skikt som hver især gir meget svake eller svake - sjeldnere sterke - anomalier, relativt gruntliggende. Mest iøynefallende er kanskje at nesten over hele området Anna Gr. - Diamanten gir synklinalen, i sin østligste utgående, meget sterke og oftest grunne anomalier på et sammenhengende ledende skikt. Ser man derimot på området fra Diamanten og sydover viser det seg at synklinalen her mangler dette typiske, markerte utgående. Man kan videre se at fjorårets målinger har vist tilstedeværelse av 2 separate, tildels meget godt ledende områder på stort dyp. I årets målinger tyder det derimot på at man har ledende område, men meget svakere ledende enn for de oven-

nevnte, som synes å forløpe nesten sammenhengende gjennom mesteparten av dette undersøkelsesområde.

Mineralisasjonen i Diamanten skjerp korresponderer med den meget sterke, meget grunne anomali som er anvist her. Sonen svekkes fort og fortsetter, muligens med brudd på 8300S, til 8900S. Videre sydover gir synklinalens utgåender, som før nevnt, anomalier på relativt korte, parallelle ledende soner i dyp mellom 5 m og 50 m. Noe større utstrekning har sonene vest for Dødvann og sydover mot feltets sydgrænse. Dypene her kan også enkelte steder være noe større. Sonene har forløpet alt mer mot vest idet man etterhvert har nærmet seg synklinalens ombøyning vestover - nordover ved Balvannet. Den sydligste målelinje går omtrent rett vest for demningen i Balvann.

Dypanomalien fra 6400S - 7400S i fjorårets målinger kommer tydelig frem også i årets målinger, men posisjon av lederens øvre kanter er noe forskjellig fra før, samtidig som deres dyp synes å måtte anslås noe dypere. Man kan regne med at årets anvisninger er riktigst. Det synes videre at dette ledende områdes sterke anomalier kan ha en søndre begrensning omtrent ved 7600S. Ved betraktning av området mellom 7700S og 8000S vil man bemerke at man her har et område der synklinalens utgående igjen har gitt meget sterke effekter. I likhet med hva det er sagt i fjorårets rapport, vil det ut fra målingene alene ikke være mulig å si om det her kan være sterkere ledende partier nede i skjenkelen. Ved betraktning av anomalibildet i dette område vil derfor den mulighet være tilstede at det nordlige ledende område kan ha forbindelse med det sønnenforliggende, nevnt nedenfor, uten at dette kan sies å være kommet frem i målingene.

Fra ca. 300 m sydvest for Diamanten skjerp synes målingene igjen å indikere en dypleder som med mulige brudd, eller dårligere ledningsevne enkelte steder, forløper helt til 11600S. Det har i nesten hele dette område vært vanskelig å ta ut sikre data for denne dypanomalien. Dette skyldes kanskje mest at lederen gir relativt svake effekter samtidig som de nevnte grunne ledere i synklinalens utgåender, enkelte steder også sterkt ledende, ligger i nærheten av dypanomalien. Kanskje gjenspeiler denne usikkerhet seg for en del i at dypanomaliens østre grenser kan skifte sterkt i retning samtidig som der kan være plutselige dybdeforandringer fra profil til profil. For hele området ligger dypene mellom 175 m og 300 m.

I området mellom 11700S og 12900S viser målingene ingen tegn på dypanomalier. Målingene kan derimot tyde på at dype, eller grunnere ledere kan være å finne utenfor feltets vestgrense.

Mellom 13000S og 13200S synes en dypleder igjen å ligge innenfor undersøkelsesområdet. Dets øvre kanter ligger omtrent på 1600V i dyp ca. 200 m og kan fortsette videre sydover ut av feltet.

Målingene gir ingen sikre opplysninger om de ledende områders utstrekning mot dypet, men enkelte steder kan den antas å være relativt stor.

SP - målinger.

Som tidligere nevnt er SP - målinger foretatt sydover fra 4200S i kortere lengder langs målelinjene og i 200 m innbyrdes avstand. Der er fremkommet grunne anomalier over synklinalens utgåender som dels korresponderer med de EM-indikerte soner, dels er beliggende utenfor disse. Da de grunne anomalier, i likhet med de EM-indikerte, har mindre interesse er det ikke laget spesiell kartskisse for disse målinger. På målelinjer der potensialforløpet kan tyde på dypere liggende anomalier er disse tegnet inn i PL. 05, 06 ved spesielle tegn og med tilhørende omtrentlige dyp i m. I området 4200S - 6200S har følgende målelinjer antatte dypanomalier: 4200S - 425V (150), 4400S - 375V (150), 4600S - 350V (150), 5000S - 375V (150), 5200S - 350V (150), 5400S - 400V (150), 5600S - 385V (150), 5800S - 400V (125), 6000S - 400V (200) og 6200S - 400V (150). Mellom 6600S og 7200S, ved Diamanten skjerp og syd for 11600S synes det ikke å være tegn til dypanomalier. I størsteparten av området er nok endel av anvisningene særdeles usikre.

Betrakter man diamantborhullene fra nr. 9 - 22 synes det som ingen av dem er boret dypt nok til eventuelt å treffe de antatte mineralisasjoner.

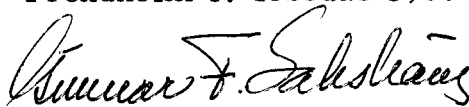
Sluttbemerkninger.

EM - målingene har gitt hovedsaklig svake anomalier over Midt-synklinalens utgåender gjennom hele undersøkelsesområdet. Det sterkt ledende område på stort dyp nord for Diamanten skjerp er kommet tydelig frem også i årets målinger og bare med små endringer i posisjon og dyp for dets øvre kanter. Videre er stort sett svakt ledende område indikert gjennom nesten hele undersøkelsesområdet og i dyp som enkelte steder er vesentlig mindre enn for det ovenfor nevnte.

Angående verdien av dypanomaliene i området gir målingene alene ingen direkte opplysninger. I et borhull i den nordlige del an dypanomalien nord for Diamanten, er påtruffet grafitt i det angitte dyp. Muligheten for at hele det sterkt ledende område kan hitrøre fra grafitt er således tilstede. Av grunner nevnt ovenfor kan det derfor være nærliggende å anta at dypanomaliene gjennom resten av feltet, på tross av svakere ledningsevne og mindre regelmessighet, også kan skyldes grafitt. Siden de ligger på relativt store dyp er det vel bare diamantboringer som kan bringe dette på det rene. Det samme kan vel også sies om dypanomalien nord for Saakivann.

Når det gjelder de tildels store områder hvor SP - målingene kan tyde på tilstedeværelsen av dypanomalier, vil det fortsatt herske tvil om hvorvidt de er reelle. Da det noen steder dreier seg om store dyp vil det være uvisst om man har for seg en samlet leder i de angitte dyp eller to eller flere ledere i mindre dyp, men slik beliggende at de ikke kan la seg adskille ved målingene i dagen. Meddelelsen om disse anomalier må derfor tas med forbehold.

Trondheim 1. februar 1967

Gunnar F. Sakshaug
geofysiker

Tabell II:

Fastmerker Anl. IA. Anna Gr. - Saakivann

6000	-	1500S	3000S	-	1500
		2000S	3100S	-	1000
		2500S	3200S	-	2250
		3000S			1000
		3500S			00
		4000S	3300S	-	2000
1400S	-	4750	3400S	-	3000
1500S	-	4000			1500
1600S	-	4500			50V
1800S	-	5500	3500S	-	1500
		4000	3600S	-	2500
		2500			1000
1900S	-	2500	3700S	-	2500
2000S	-	2500			1000
2100S	-	2500	3800S	-	2500
2300S	-	2000			500
2400S	-	2000	3900S	-	2500
2500S	-	1000			250
2600S	-	2500	4000S	-	3500
		1000			2000
2700S	-	2000	4100S	-	0V
		1000	4200S	-	4000
2900S	-	1000			50V

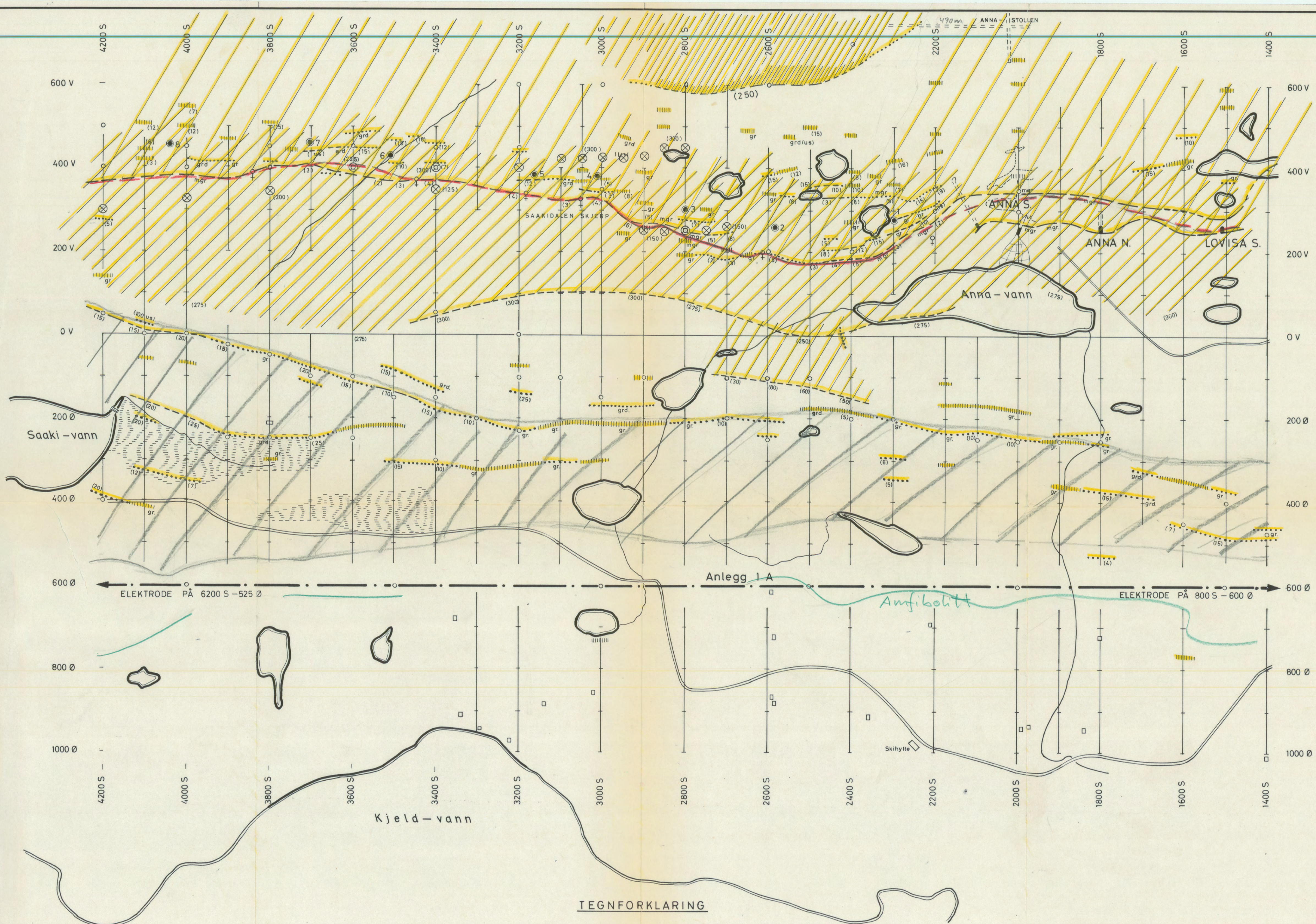
Tabell III:

Fastmerker Anl. II. Diamanten - Balvann

OV	-	8500S	9800S	-	700V
		9000S			800V
		9500S			1000V
		10000S	10000S	-	700V
		10500S			800V
		11000S			1000V
		11500S			
		12000S	10200S	-	700V
		12500S			800V
		13000S			1000V
		13500S	10400S	-	800V
7600S	-	400V			1000V
		500V			1200V
		800V	10600S	-	800V
		1000V			1000V
7800S	-	800V			1200V
8000S	-	400V	10800S	-	800V
		600V			1200V
		800V	11000S	-	800V
8200S	-	400V			1000V
		600V			1200V
		800V	11200S	-	900V
8400S	-	500V			1000V
		800V			1200V
		1000V	11400S	-	1000V
8600S	-	600V			1200V
		800V	11600S	-	1100V
		1000V			1200V
8800S	-	600V			1900V
		800V	11800S	-	1100V
		1000V			1200V
9000S	-	600V			2000V
		800V	12000S	-	1200V
		1000V			1400V
9200S	-	600V			1900V
		800V	12200S	-	1200V
		1000V			1400V
9400S	-	700V			1900V
		800V	12400S	-	1200V
		1000V			1400V
9600S	-	700V			1900V
		800V			
		1000V			

Tabell III forts:

12600S	-	1400V
		1600V
		1800V
		2000V
12800S	-	1400V
		1600V
		1800V
		2000V
13000S	-	1400V
		1600V
		1800V
		2000V
13200S	-	1400V
		1600V
		1800V
		2000V

TEGNFORKLARING

- M. STERK STRØMKONSENTRASJON
- STERK " "
- SVAK " "
- M. SVAK " "
- LEDENDE OMRÅDE
- (200) DYPANOMALIER, USIKRE
- mgr 0-3M DYP
- gr 3-15 " "
- grd 15-50 " "
- (15) ANTATT DYP I M

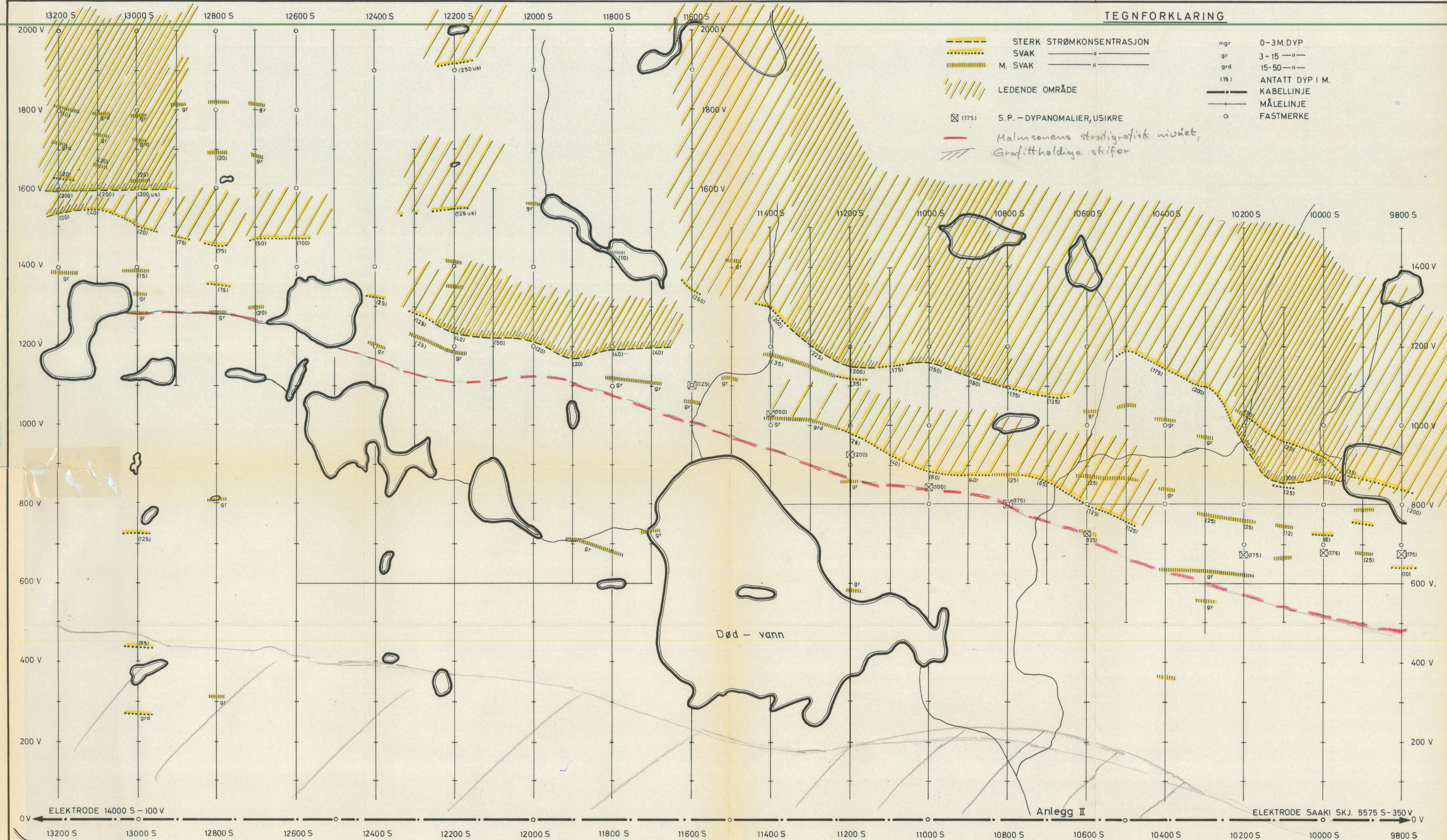
- KABELLINJE
- MÅLELINJE
- SKJERP
- DIAMANTBORHULL
- STOLLINGANG
- FASTMERKE
- HYTTE
- Malmsonens nivået, tildels uten malmføring
- Grafittholdige skifer
- etter Thalenhorst/Raith 1966

KARTSKISSE OVER ELEKTROMAGNETISK UNDERSØKT OMRÅDE PÅFØRT LEDENDE SONER

A/S SULITJELMA GRUBER 1966 GEOFYSISK UNDERSØKELSE ANNA GR.— SAAKIVANN	MÅLESTOKK 1: 5000	MÅLT	Junijuli 66
		TEGN	Jan. 67
		TRAC.	Jan. 67
		KFR.	
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM		TEGNING NR. 705-03	KARTBLAD (AMS)

TEGNFORKLARING

- STERK STRØMKONSENTRASJON
SVAK
M. SVAK
- LEDENDE OMRÅDE
- S.P. - DYPNOMALIER, USIKRE
- Malmsonens stratigrafisk nivået,
Grafitteholdige skifer
- mgr 0-3 M.DYP
gr 3-15
grd 15-50
(15) ANTATT DYP I M.
KABELLINJE
MÅLELINJE
FASTMERKE

KARTSKISSE OVER ELEKTROMAGNETISK UNDERSØKT OMRÅDE PÅFØRT LEDENDE SONER

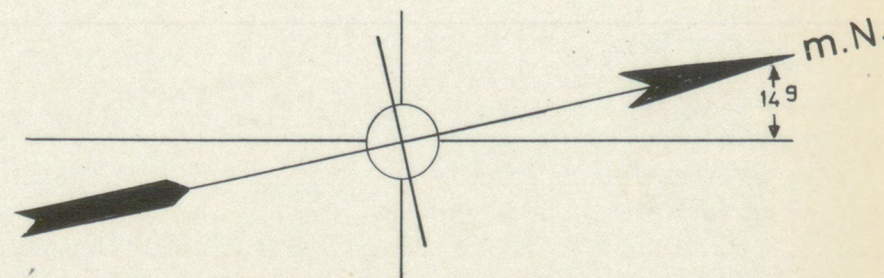
A/S SULITJELMA GRUBER 1966
GEOFYSISK UNDERSØKELSE
DIAMANTEN SKJ. - BALVANN

MÅLESTOKK 1: 5000
MÅLT 1966
TEGN 1966
TRAC 1966
KFR 1966

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR. 705-06
KARTBLAD (AMS)

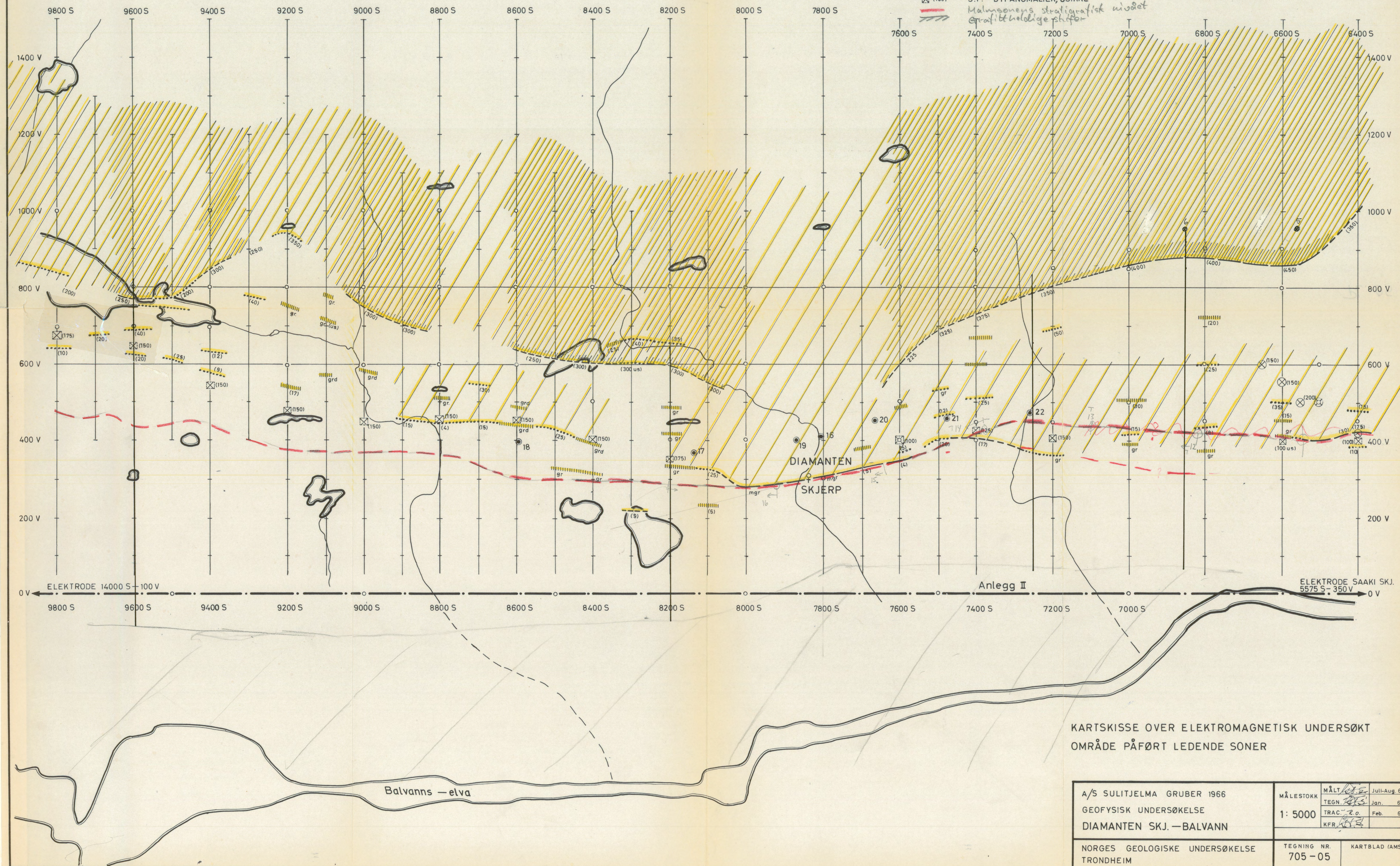
TEGNFORKLARING

- M. STERK STRØMKONSENTRASJON
- STERK
- SVAK
- M. SVAK
- LEDENDE OMRÅDE
- DYPANOMALIER, USIKRE

- 0-3M. DYP
- 3-15
- 15-50
- ANTATT DYP I M
- KABELLINJE
- MÅLELINJE
- SKJERP
- DIAMANTBORHULL (dkt. 1966)
- FASTMERKE

- S.P. - DYPANOMALIER, USIKRE
- Malmsonens stratigrafisk nivået
- grafitt holdige skifer

KARTSKISSE OVER ELEKTROMAGNETISK UNDERSØKT OMRÅDE PÅFØRT LEDENDE SONER

A/S SULITJELMA GRUBER 1966
GEOFYSISK UNDERSØKELSE
DIAMANTEN SKJ. - BALVANN

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

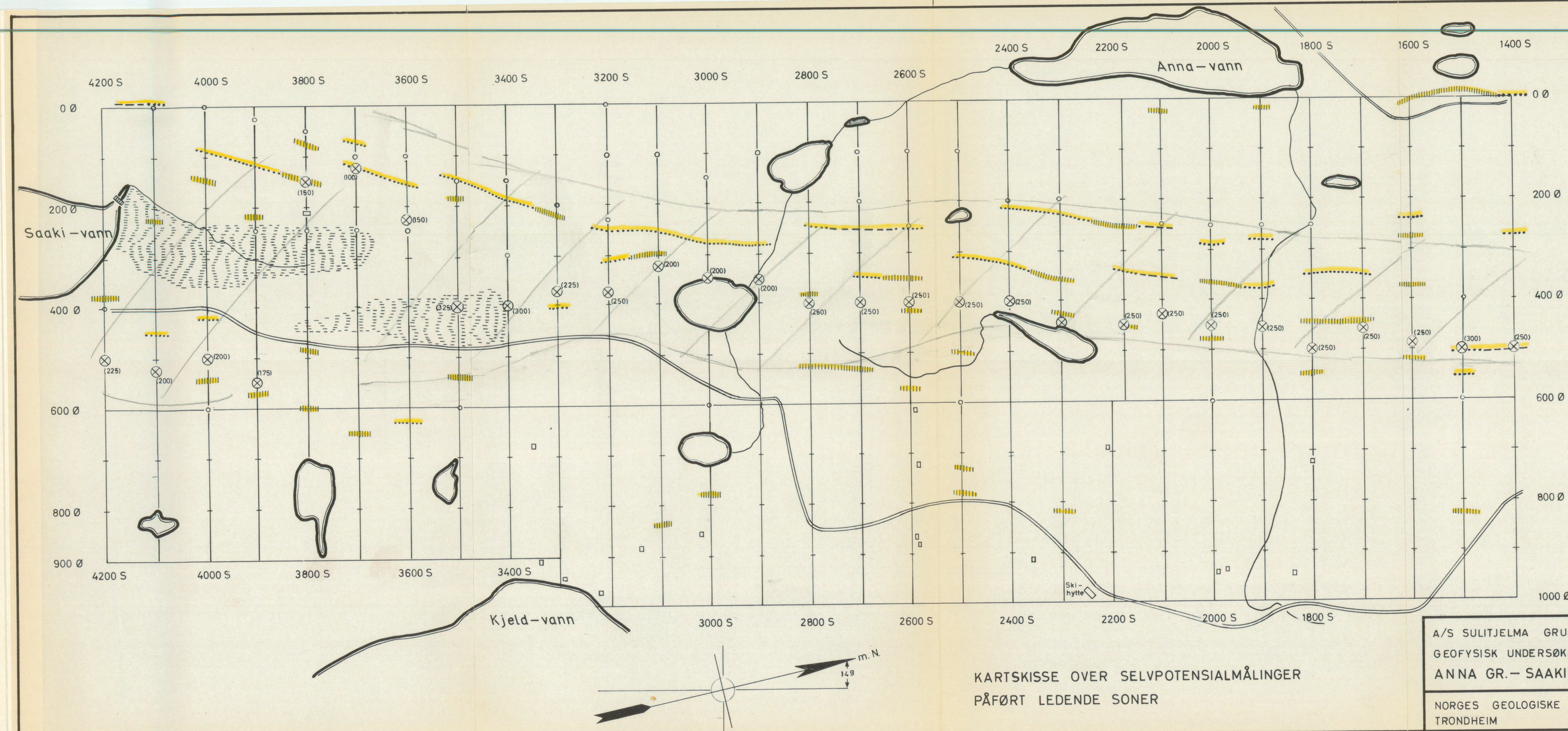
MÅLESTOKK
1: 5000

MÅLT
TEGN
TRAC
KFR

Jul-Aug. 66
Jan. 67
Feb. 67

TEGNING NR.
705 - 05

KARTBLAD (AMS)

TEGNFORKLARING

- STERK LEDENDE SONE (300-500 mV)
- SVAK (150-300 mV)
- M. SVAK (50-150 mV)
- DYPANOMALIER, USIKRE
- MÅLELINJE
- FASTMERKE
- HYTTE
- Grafittholdige str.

KARTSKISSE OVER SELVPOTENSIALMÅLINGER
PÅFØRT LEDENDE SONER

A/S SULITJELMA GRUBER 1966
GEOFYSISK UNDERSØKELSE
ANNA GR. - SAAKIVANN

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK	MÅLT	Juni-Juli 66
1: 5000	TEGN.	Jan. 67
	TRAC.	Jan. 67
	KFR.	

TEGNING NR.	KARTBLAD (AMS)
705-04	